

661206 ทำทานให้สัมมาอย่าจับไอ้หวังใส่ถัง ควรเพิ่มพลัง
พากเพียร พุทธศาสนาดมภูมิ ราชธานีอโศก
<https://www.boonniyom.net/53688.html>

ดาวโหลดเอกสารที่

<https://docs.google.com/document/d/1gXvoSURvrYSS4VRz7W3iSO9Cfik266na/edit?usp=sharing&oid=101958567431106342434&rtpof=true&sd=true>

ดาวนโหลดเสียงที่

<https://drive.google.com/file/d/1QEGru-cYhywVIBabrua-wkosWYPHvsXD/view?usp=sharing>

และ

<https://podcasters.spotify.com/pod/show/dhamaporkru/episodes/661206-108-1-e2d9p3p>

ดูวิดีโอได้ที่ <https://fb.watch/oM3JNk0442/>

และ <https://youtu.be/JVTGO1nX-SQ>

มีฉบับ <https://youtu.be/gIN5w1S7Soc>

สมณะเดินดิน... วันนี้ วันพุธที่ 6 ธันวาคม 2566 แรม 9 ค่ำเดือน 12 ปีเถาะ ที่บวรราชธานีอโศก วันนี้วันที่ 6 วันที่ 8 มะรืนนี้พวกศิษย์ เก่าก็คงเริ่มทยอยเข้ามา วันที่ 9 ก็ถือว่าเป็นวันเริ่มงาน

วันแรก เขาจะรวมตัวกันทำพิธีต้อนรับศิษย์เก่า ตั้งแต่ 14:00 น เข้าสู่ศาลา มีสมณะ ลิกขมาตุ ผู้ใหญ่บ้าน มาทำพิธีกล่าวต้อนรับ ศิษย์เก่า ศิษย์เก่ามีทั้งหมด 10 สถาบัน ตั้งแต่อดีตที่เคยตั้งโรงเรียน กันมา แต่ปัจจุบันมีบางแห่งที่ยุบกันไปแล้ว

วันแรกของงาน รายการภาคค่ำจะมีรายการเอื้อไออุ่น พ่อครูก็จะ ลงมาพบกับพวกศิษย์เก่าที่จะมาร่วมงาน

วันอาทิตย์ที่ 10 จะเป็นรายการพิธีไหว้ครูบูชาพ่อ มีทำวัตรเช้า ตั้งแต่ตี 5 มีใส่บาตรตอนเช้า มีพิธีไหว้ครูบูชาพ่อตั้งแต่ 7 โมง มีพิธี อัญเชิญต้นโพธิ์ทอง จากสถาบันต่างๆ 10 สถาบัน ถวายพ่อครู มีพิธี ฯลฯ จะเสร็จพิธีประมาณ 10 โมงในวันนั้น

คิดว่าพวกเราคงได้เตรียมใจกัน ลูกหลานที่จากพวกเราไปยาวนาน จะได้กลับคืนสู่ มาหาพวกเรา ควรตั้งจิตด้วยความยินดีที่ลูก หลานจะได้กลับมากัน

มาช่วงนี้เป็นช่วงฤดูหนาว พืชผักพืชพันธุ์ธัญหารของเราก็กำลัง ออกดอกออกผล วันนี้ก็มีหัวไชเท้าออกมาเป็นอาหารมื้อแรก หัว ไช้แท้งามมาก มีเยอะมาก มีกะหล่ำปลีปลุกเต็มบนภูเขาเลยนะ ภูเขาเย่อๆ ซึ่งเป็นภูเขาวัดถุดิบทำปุ๋ย ตอนแรกก็คิดว่าจะหมด อนาคตแล้ว เพราะอากาศมันร้อน คนปลุกก็ถอดใจแล้วเพราะคิดว่า มันไม่ห่อแล้ว แต่พอหนาวตกลงมาก็เริ่มจะห่อ ก็เริ่มมีความหวังขึ้นมา หลังจากแบ่งให้แมลงกินไปบ้างพอสมควร อันนี้เป็นปีแรกที่ปลุกบน ภูเขา เป็นภูเขาที่เขากองวัดถุดิบสำหรับทำปุ๋ย ตอนน้ำเพิ่งท่วมใหม่ๆ หาที่ปลุกกัน เอาไปๆ มาๆ ก็มาปลุกบนเนินนี้ก็แล้วกันนะ จึงเป็นปี แรกเลยที่พวกเราปลุกกะหล่ำปลีบนภูเขา

สรุปแล้วว่า เราอยู่ที่นี่มีเวลาทำกสิกรรมกัน 8 เดือน “น้ำ 4 ปลูฟิ 8” กสิกรรมกัน 8 เดือน อีก 4 เดือนต้องทำใจเตรียมตัวกันให้น้องน้ำ

เคลื่อนตัวเข้ามา เรามีเวลาจัดการ 8 เดือน แต่แม้จะมี 8 เดือนแต่ก็ทำได้สมบูรณ์กันจริงๆ ก็ในช่วงฤดูหนาวเท่านั้นเอง พอเข้าสู่ฤดูร้อนพืชผักก็จะไม่ค่อยสมบูรณ์ ต้องหา"ผักวรรณะ 9" ซึ่งในบ้านราชฯ ก็มีเยอะ เช่น ผักโขม ผักไชยา ผักปลั่ง ฯลฯ ตอนนี้มีหน้านาที่ที่วนอุทยานก็ขายดี

เรื่องอาหาร เราต้องปรับตัว เขาบอกว่าปีหน้า 2567 จะเป็นปีแห่งการล่มสลายของภูมิอากาศ อุณหภูมิจะสูงขึ้นอย่างน้อย 1.5 องศาเซลเซียส จากค่าเฉลี่ยนะ อันนี้เป็นการคาดการณ์ของกรมอุตุนิยมวิทยาของสหประชาชาติพยากรณ์ไว้ เพราะฉะนั้นการที่จะทำพืชพันธุ์ธัญญาหารสมบูรณ์ได้ เราเป็น"มนุษย์วรรณะ 9" ก็ต้องซ่อมกิน"ผักวรรณะ 9" กันไว้ จนสุดท้ายก็เหลือแต่"หญ้ากับแก" ซึ่งตอนนั้นถ้าใครยังไม่เคย ก็จะมีหญ้ากับแกเอามาเลี้ยงกัน

หลังงานวันที่ 10 จะมีงานช่วยกันเทปูน มีเครื่องมือจากทีมแพทย์วิถีธรรม คุณคมสันต์ มีเครื่องมือพร้อม ถ้าใช้แรงงานพวกเราเองช่วยกัน จะลดค่าใช้จ่ายลงครึ่งหนึ่งเลย พื้นที่ที่จะเทที่จัดรัสเทียนอันหนามมีพื้นที่ประมาณ 3,000 ตารางเมตร คำว่าเทียนอันหนาม น่าจะมาจากคำว่าสมัครสมานสามัคคี ของพวกเราที่จะช่วยกันทำงาน ให้เป็นลานโล่ง กว้างๆ พื้นที่ 3,000 ตารางเมตร

วันนี้พ่อครูยังมีพลังที่จะมาแสดงสัจจะโลกุตระให้พวกเราได้ศึกษากัน ขออาราธนาพ่อครูครับ

พ่อครูว่า... ยังมีกำลัง เริ่มต้นที่

SMS วันที่ 4 ธ.ค. – 5 ธ.ค. 2566

อรหันต์โพธิสัตว์ก็ยิ้มได้ด้วยจิต อภิปโมทยังจิตตั้ง

__ทำใจ . กราบนมัสการพ่อครูที่เคารพอย่างสุดเศียรสุดเกล้า สิ่ง
หนึ่งที่ทำให้ลูกศรัทธาพ่อมากๆ ก็คือ ใบหน้าของพ่อมีรอยยิ้มเสมอ
(แม้ในขณะที่พ่อพูดว่า พ่อเมื่อยมากๆ แล้ว)

พ่อครูว่า... โอ้! ศรัทธาใบหน้าเนาะ (พ่อครูซ้ำๆ) “ใบหน้าที่ของ
พ่อมีรอยยิ้มเสมอ (แม้ในขณะที่พ่อพูดว่า พ่อเมื่อยมากๆ แล้ว) “

โอ้โฮ! อันนี้ต้องขอขยายความ จริง ยิ้มเสมอจนกระทั่งทางพวก
ที่เขาเคร่งๆ พวกพระป่าพระนั่งสมาธิ เขาบอกว่าพระอะไรกัน ยิ้ม
หัวเราะเอิ๊กอ๊าก ไม่สำรวมเลย อะไรวะอย่างนี้นะ เขาว่าอย่างนั้นนะ
อาตมาก็ว่า เออเนะ มันก็จริงของเขาสำหรับเขาที่มีความยึดมั่นถือมั่น
หรือมีความเห็นว่า ความสงบนั้นแม้แต่ยิ้มก็ไม่ได้ ยิ้มหรือหัวเราะ
เสียงดังก็ถือว่าไม่สงบ โอ้โฮ เคร่งจัดเลยนะ ฟังแล้วเคร่งจัด

ทำไมคนยิ้ม คนหัวเราะ นี่มันจะเป็นความ เอาละถ้าพูดเวอร์ๆ
ถ้ามันหัวเราะดังๆ หัวเราะรบกวนคนอื่นก็ว่ากันไป มันโอเวอร์ แต่คน
ที่มีแต่การยิ้ม มีแต่เสียงหัวเราะกันทั่วไป อาตมามีเพลงอารียะบท
หนึ่งอยู่นะ ที่บอกว่า ได้ยินเสียงหัวเราะหรือเสียงร้องไห้

มันเป็นยังไง คนมีแต่รอยยิ้มและเสียงหัวเราะ มันจะเป็นสังคมที่
ไม่น่ายินดีหรือไม่น่ายอมรับหรือยังไง? มันก็ดีสิ เจอหน้ากันก็มีแต่ยิ้ม
ไม่ใช่บ้านะ ยิ้มอย่างคนบ้าก็อีกเรื่องหนึ่ง คือมันสดชื่น มันรื่นเริง
เบิกบาน ยิ้มแล้วก็มีเสียงหัวเราะ จริงอาจจะหัวเราะดังๆ หัวเราะเอิ๊ก
อ๊ากบ้าง มันก็ไม่น่าจะเป็นไร หัวเราะดังๆเอิ๊กอ๊ากๆ อย่างนี้เป็นต้น

จะไปเคร่งจัด มีสำรวม สงบ จะโต่งไปถึงขั้นว่าเบิกบานร่าเริง
เป็นจิต”อภิปโมทยังจิตตั้ง”อะไรก็ไม่ได้ อาตมาก็ว่า เขาจะสุดโต่งไป
ยังไงเขาก็ว่ากันไปเถอะ มันสุดโต่งไปหาศูนย์ สุดโต่งไปหาไม่มี

อะไรอะไรเลย ไม่ต้องกระดุกกระดิก บ๊อๆ ทื่อๆ มันเวอร์เกินไป มันสุดโต่งไปไกล

อาตมาไม่มีความรู้สึกในใจใดๆ ที่ว่าจะขาด”อภิปโมทยังจิตตัง” จิตไม่ได้ขาด อภิปโมทยังจิตตัง แปลว่า จิตยินดี ปราโมทยฺ ยินดีขึ้นใจ อิมเอม ปราโมทยฺอยู่ มันเป็นอย่างนั้น อิมเอม เกษมใส ใจเกื้อกูล มันเป็นอย่างนั้นจริงๆ มันก็เป็นจริงตามที่มันเป็น มันไม่ใช่เราจะต้องพยายามหรือว่าจะต้องเสแสร้ง มันไม่ใช่ มันสบายๆ มันยิ้มแย้มแจ่มใส มันสบาย

การร้องไห้ 2 แบบ ทำอย่างไรได้ล้างอุปาทาน

__ลูกอยากถามว่า ทำอย่างไรถึงจะไม่เป็นคนขี้แย (ในขณะที่น้ำตามันซึมออกมาง่ายๆ ลูกจับได้ว่าอาการนี้มันมาจากความรู้สึกเศร้าลึกๆ ในใจ มันเร็วกว่าความคิดและเหตุผลใดๆ เพียงมีผัสสะเล็กๆ มาสะกิดใจเท่านั้นเจ้าค่ะ) ซึ่งมีสาเหตุหนึ่งมาจากคนที่เรารักและผูกพันกันมานานกว่ายี่สิบปีเขาบอกเลิกกัน ในฐานะนักปฏิบัติธรรมแทนที่ลูกจะดีใจ กลับร้องไห้เสียใจเจ้าค่ะ ลูกก็ไม่ว่าจะโง่ร้องไห้ไปอีกนานแค่ไหน จนกว่าจะล้างอุปาทานตัวนี้ได้สิ้นเกลี้ยงใช้มั้ยเจ้าค่ะ แล้วจะมีวิธีล้างอย่างไรเจ้าค่ะ กราบขอบพระคุณพ่อครูที่เคารพอย่างสูงเจ้าค่ะ

พ่อครูว่า... ขี้แยหมายความว่าร้องไห้ง่าย การขี้แยที่มีความเศร้า ก็รู้สึกร้องไห้ ขี้แย เห็นอะไรที่มันสลดใจ น่าเสียใจ น่าอะไรก็ร้องไห้ ก็เชิงหนึ่ง หรือ ยินดี ซาบซึ้งใจ ก็น้ำตาไหล จะเรียกว่าร้องไห้ก็ใช้ศัพท์เดียวกับคนขี้แย

คนร้องไห้เพราะความเศร้า หรือไม่ค่อยจะสบายใจเขาก็ร้องไห้ แม้สบายใจ ยินดีปรีดา ซาบซึ้งน้ำตาก็ไหล จะเรียกด้วยศัพท์เดียวกัน

ว่าร้องไห้ ก็ใช้ร้องไห้ ศัพท์เดียวกันเท่านั้นเอง เป็นพยานชนะภาษา
ไทยคำว่าร้องไห้ น้ำตาซึมออกมาถือว่าร้องไห้

แต่อาการของจิต อาการของความรู้สึกที่มีต่างกันอยู่ภายในนี้
เราเป็นนักปฏิบัติธรรม เราละเอียดลออเข้าไปถึงอย่างนี้ ให้เห็นได้ว่า
การร้องไห้อย่างเศร้าเสียใจ แนนอนมันก็ไม่ดี ถ้าร้องไห้อย่างซาบซึ้ง
ประทับใจอะไร มันก็เป็นเชิงดี

อย่าไปมีจนาทิฏฐิแต่ว่ายินดีปรีดาในมีจนาทิฏฐิ ยินดีปรีดาใน
เรื่องทุจริต ยินดีปรีดาในเรื่องที่เป็นภัยเป็นพิษต่อมนุษยชาติ สังคม
แล้วก็หลงยินดีอย่างนั้น มันมีเยอะ เยอะ

เอาง่ายๆ ยกตัวอย่าง คนที่ชนะ โดยเฉพาะชนะประเภทที่รุนแรง
ด้วย ข่าเขาตาย ชนะ ยินดีโห่ร้อง แม้แต่ชนะเรื่องเกมก็ฟาก็ตาม
ยินดีปรีดา โห่ร้อง ถือว่าเป็นความชนะ จริงๆแล้วการไปเอาชนะ
คะคานคนอื่นด้วยโลกียะซึ่งต้องมัวงเลิบทรงนี้ว่า (ชนะด้วยโลกียะ)
ด้วยการชนะอย่างต้องการลาภ ต้องการได้รับยศ ชนะด้วยต้องการ
ได้รับสรรเสริญเยินยอ ชนะไปแย่งสุขเขา นี่เป็นโลกีย์ นัยยะมันซ่อน

ผู้ที่ปฏิบัติธรรมโลกุตระธรรมแล้ว ไม่ปฏิบัติอย่างนั้น ไม่ไป
เอาชนะใครในเชิงได้ลาภมากกว่าเขา ได้ยศสูงกว่าเขา แล้วก็ใช้ยศ
เป็นอำนาจเบ่งอะไรๆ จนกระทั่งมีอภิสิทธิ์ยิ่งใหญเหมือนอย่าง
ทักษิณนี่ มันไม่รู้จบเลยในการทำอกุศล หรือทุจริต หรือชั่ว มันไม่มี
ที่สุดเลย มันหลงผิดอย่างนี้ แม้แต่จะไปหลงสุข จะได้สุขมากกว่า
เขา สุขเป็นโลกีย์

โลกุตระไม่มีสุขไม่มีทุกข์ หรือรสสุข รสทุกข์ ที่เป็นรสโลกียะ
มันหมด จิตกลางๆ ไม่มีสุขไม่มีทุกข์ มีแต่ยินดีปรีดา อิมเมเกษมใส
เป็นธรรมดา นี่คือ อภิปโมทยังจิตตั้ง อย่างนี้เป็นต้น ซึ่งมันจะสลับ
ซับซ้อน หมุนรอบเชิงซ้อนที่ลึกซึ้ง

เพราะฉะนั้นการปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้าจึงมีขั้นตอนหรือขั้นตอนที่ซับซ้อนลึกซึ้ง ลึกซึ้ง ๆ ขึ้นไป แล้วจะมีชีวิตอยู่ในสังคมไม่เป็นภัยไม่เป็นพิษกับผู้อื่น มีแต่เป็นคุณค่า เป็นประโยชน์ ช่วยเหลือเกื้อกูลอยู่ในสังคม

นี่เป็นลักษณะของคุณธรรมที่สุุดประเสริฐแล้ว ค่อยๆเข้าใจไปเรื่อยๆ อาตมาก็จะค่อยๆขยายความ ซึ่งพวกเราจะเข้าใจดี ทางโลกเขายังไม่ละเอียด โลภียะเขายังหยาบคาย ยังพูดกันไม่รู้เรื่อง เขายังแย่งชิงอะไรต่ออะไร ยิ่งไปในทางต้องฆ่าแกงกัน ต้องแย่งชิงกัน ต้องเอาเปรียบเอารัด เอาชนะคะคานกัน

เพราะฉะนั้นคำว่า ผู้แพ้ โดยเฉพาะที่มีจุดอาการที่คุณจะชนะก็ชนะไปเสีย แต่เราไม่ชนะที่ได้เปรียบ เราไม่ได้ชนะที่จะได้มากกว่า เราไม่ชนะที่จะข่มเบ่งหรือมีอำนาจยิ่งใหญ่ ไม่ เราอ่อนน้อมถ่อมตนเป็นคนรับใช้ เสียสละ เป็นผู้สร้างสรรค์ให้แก่ผู้อื่น ไม่ใช่เป็นผู้ที่ไปได้ไปกอบไปโกย ไปขูดรีด ไปเอาเปรียบเอารัดกัน ไม่ใช่

พูดภาษาไทยง่ายๆ อธิบายขยายความพ้งนี้ แล้วจะเข้าใจลึกซึ้งในความลึกซึ้งของความเป็นจริงของมนุษย์ เพราะฉะนั้นก็ขอจบด้วยตรงที่ว่า ชาวอโศกเรานี้ได้ปฏิบัติธรรมะโลกุตระธรรมของพระพุทธเจ้าเข้าถึงโลกุตระธรรมจริงๆ จึงมาเป็นคนโลกุตระที่มีธรรมะที่อยู่อย่างสงบ

อาตมาขึ้นต้นด้วยคำว่า อีสระ พวกคุณไม่ได้ถูกล่อลวง ไม่ได้ถูกสร้างภาพ แต่คุณเห็นภาพเอง รู้เอง มาเอง มาเองนะที่อาตมาบอกว่า ความอีสระนี้ อาตมาพูดไม่รู้ก็ที เราไม่ได้ไปล่อลวง เราไม่ได้ไป propaganda ไม่ได้หวานล่อมให้มาเอา แต่คุณใช้ปัญญาของคุณตัดสินใจเอง แต่ละคนมีอีสรเสรีภาพส่วนตัว มาเอาอันนี้

หลายคนเข้าใจว่า ดีแต่เอาไม่ได้ก็หลุดไป คนที่ได้ก็ได้อยู่นี้ นี่
จึงเป็นสิ่งที่ไม่แปลกปลอม มันก็เลยสนิทเนียนสวยงามกันอยู่อย่างนี้
ที่คุณทำใจถามว่า แล้วทำอย่างไรจะล้างอุปาทานนี้ได้ คำว่าอุป
าทาน มีหยาบ กลาง ละเอียด ที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ถึง 4 สภาพ ก็ขอ
ตอบสรุปๆไว้ว่า ก็ต้องมาปฏิบัติธรรมไป อย่างที่เราพากันทำนี้มันเป็น
ลำดับติดอยู่แล้ว มีลำดับ สำคัญะลำดับนี้ ถ้าไม่เป็นลำดับ มันจะวก
วน มันจะซับซ้อนกลับไปกลับมา เสียเวลาหลายเทียว ถ้าเป็นลำดับดี
มันจะเทียวเดียวๆๆ แล้วไปเรียบ ไม่สะดุดเลย มันสวยที่สุด ก็ค่อยๆ
มาปฏิบัติแล้วค่อยๆรู้ตัวเอง ไม่ง่ายหรอก แต่มันทำได้ดีแล้วของพวก
เรา

การช่วยเหลือคนหรือสัตว์ที่กำลังได้รับวิบากมี 2 ระดับ

*_เปิ้ล บ้านไผ่ . ขอรบกวนมัสการด้วยความเคารพ กราบนิมนต์
พ่ของท่านอธิบายด้วยค่ะ*

*1. ได้ยินมาจากที่อื่นว่า การที่เราไปช่วยเหลือนุคคลใดที่เขา
กำลังได้รับวิบากกรรม แล้วเจ้ากรรมนายเวรของเขา จะมาเล่นงาน
เราด้วย จริงหรือไม่คะพ่ท่าน*

พ่อครูว่า... จริงในระดับหนึ่ง แต่ไม่จริงในระดับหนึ่ง

จริงในระดับหนึ่งคือในระดับของคนที่มีความรู้โลกุตระยังไม่ได้
เลย มีแต่ความรู้ยึดตัวตน เห็นแก่ตัวเห็นแก่ตน

เช่น สัตว์เดรัจฉาน มันเห็นแก่ตัว ใครไปแย่ง ที่อาตมาเคย
อธิบายมาแล้ว เช่น งูมันจะกินเขียด คุณก็ โอ้โห เป็นคนที่มีจิต
วิญญูญาณ มีธรรมะสูงแล้วนะ งูนี้มันรังแกเขียดได้ยังไง มากินเขียด
มันเป็นบาปนะ อันนี้ก็เคยยกตัวอย่างมาหลายทีแล้ว ก็ตึงตาย เอา
เขียดออกจากปากงู นี่แหละมันไปละลาบละลั้ววิบากกรรมของเขา

งูมันก็ต้องกินเขียดเป็นอาหาร มันกินสัตว์เล็กสัตว์น้อยสัตว์ที่มันกิน
ได้เป็นอาหาร มันกินสัตว์ งูเป็นสัตว์กินสัตว์ แล้วคุณก็จะไปแย่ง
อาหารมันออกจากปาก คุณก็ต้องไปหัดให้มันไปกินเจสิ.. คุณทำได้
ไหมล่ะ ก็ต้องมาฝึกงูให้มันกินเจ ซึ่งพวกเลี้ยงงูทั้งหลายแหล่เขาก็
ไม่มีใครเลี้ยงงูด้วยการกินเจ ก็ต้องเอาสัตว์ตายหรือสัตว์ตาย ตามใจ
เขาเถอะ เราไม่พูดไปยาวเพราะเขาไม่รู้เรื่องพวกนี้ มันผัดมันไปทำ
อย่างนั้นไม่ได้

ทีนี้พวกอีกพวกหนึ่งคือพวกที่มีความรู้แล้ว อันนี้ไป
ละลาบละล้งวิบากเขาไม่ได้ ว่าไปมันก็ไปอยู่ในระดับของเดรัจฉาน
ทีนี้คนนี้แหละที่ยังเป็นเดรัจฉานอยู่ก็นัยยะเดียวกันกับสัตว์ที่เป็น
เดรัจฉานที่ยังติดตัวตนตัวกูของกู ไปแย่งเขียดจากปากงู งูก็
จองเวรจองกรรม ก็ต้องใช้ แต่คนอีกระดับหนึ่งพอเข้าใจแล้วว่า ไอนี้
อย่าไปรังแกกัน นี่มันชีวิต มันเป็นสัตว์เหมือนกันอย่างนี้ เป็นต้น เราก็
เตือนกันช่วยกันให้เขาอย่าไปสร้างวิบากอีก คนที่มีภูมิธรรมระดับนี้
ช่วยกันได้ เตือนกันได้ บอกกันได้

แต่ถ้าไปเตือนกันบอกกันเหมือนคนที่ไม่มีภูมิความรู้ เหมือนกับ
เดรัจฉาน ขอภัยต้องยกตัวอย่าง อย่างชาวตะวันตก ชาว
ตะวันออกกลาง ชาวเทวนิยม ที่เขาไม่ได้ซาบซึ้งถึงเรื่องของ
กรรมวิบาก อาจจะฆ่ากันไปฆ่ากันมา เขาก็ไม่กลัววิบากกรรมที่จะ
ย้อนไปอีกก็ชาติต่อกี่ชาติ เขาไม่รู้เรื่อง เขาก็จะบอก เหมือนกับงู มา
ฆ่าข้า กินเขียดข้า ข้าจะกัดแก แกมาแย่งเขียดจากข้า อาฆาต ข้าจะ
กัดแกตาย เขาก็จะอาฆาตมาดร้ายให้เรา ยิ่งเป็นคนที่มีความ
อาฆาตมาดร้ายซับซ้อนจัดจ้านกว่าเดรัจฉานอีก เดรัจฉานมันแรง
เท่านั้น ความจัดจ้าน มันจองเวรจองกรรมแรง แต่มันไม่ซับซ้อน

ลึกซึ่งเหมือนคน คนมันซำกันได้อย่างเลือดเย็น เป็นต้น มันมีกลเม็ดอะไรอีกเยอะอันนี้ก็จะเอียดล่อ ก็ไม่ขอขยายความต่อ

เพราะฉะนั้นในเรื่องของกรรมวิบากจึงเป็นเรื่อง อจินไตย ที่พระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้ เป็นเรื่องที่ซับซ้อนมากมาย อธิบายกันไม่ไหวไม่ไหว

นี่ก็ถามว่าเจ้ากรรมนายเวรของเขาจะมาเล่นงานเราไหม คำว่า “เจ้ากรรมนายเวร” ก็คือ ระหว่างคู่ของผู้ที่ทำวิบากแก่กันและกัน เรารู้เรา เราก็กเลิกละ เพราะฉะนั้นก็เหลือเขาไม่รู้ เขาปรบมือข้างเดียว ก็ไม่มีอะไรนาน ไม่มีอะไรมาก แต่ถ้าเขารู้ด้วยและเราก็ให้เขารู้ด้วย ก็ต่างคนต่างรู้ อย่าไปสร้างกรรมสร้างวิบากกัน เป็นคู่กรรมคู่วิบากกันไปอีกก็ชาติต่อก็ชาติก็ไม่หมด โดยเฉพาะตั้งแต่การซำกัน หรือแม้แต่การรักกันก็ตาม

มาเป็นผู้ที่เกื้อกูลกัน ช่วยเหลือกัน เป็นพี่เป็นน้องเป็นญาติ เป็นผู้มีประโยชน์แก่กันและกัน อย่างนี้สูงส่งกว่าที่จะไปทั้งรักทั้งชัง มันก็อยู่ที่แค่ สุรพล สมบัติเจริญ เท่านั้นเอง 16 ปีแห่งความหลังเท่านั้น ทั้งรักทั้งชัง ไม่รู้จักจบจักสิ้น จะได้เรื่องอะไร ฉะนั้นก็เลิกเสียพยายามเรียนรู้สภาพพวกนี้ที่มันลึกซึ้ง

ทำทานให้สม่ำเสมออย่าจับใจหวังใส่ถัง

2. มีบางท่านสำนักอื่น พูดว่า การที่เราทำทานโดยหวังว่าทำแล้วเราจะไต่บุญ ตลอดจนได้โภคทรัพย์ต่างๆ นั้น เมื่อทำแล้วตายไปเราจะได้อัปสวรรค์ แต่พอหมดบุญแล้วจะต้องตกนรก เนื่องจากเพราะบาปจากการทำบุญแล้วหวังผล ดิฉันเกรงว่า ถ้าเช่นนั้น ชาวพุทธที่มีความรู้จะทำทานแล้วมีอานิสงส์ จึงทำทาน ในที่สุดคงจะต้องตกนรก ขอกราบনমস্কারด้วยความเคารพค่ะ

พอครวว่า...ที่ถามประเด็นนี้ลึกซึ้งมาก อาตมาก็อธิบายไปหลายทีแล้ว มันคือการรู้เรื่องจิตเจตสิกรูปนิพพาน คนที่รู้จักอาการของจิตอาการของเจตสิก ที่ยังมีสภาพที่จะต้องได้รับผลตอบแทน จิตที่จะต้องได้รับผลตอบแทน มันเป็นพวกทุนนิยม ลงทุนไปแล้วก็ต้องได้ทุนคืน ดีไม่ดีได้เกินทุนเรียกเกินทุนนั้นว่ากำไร มันเป็นความคิดแบบทุนนิยม

แต่ความคิดแบบบุญนิยมนั้น เราให้ใครแล้วไม่เอาคืน ไม่ต้องการอะไรคืน ทำใจในใจให้ ให้ไปแล้วศูนย์ เรียกว่า ทานใน”ทานสูตร” (พตปฎ. ล.23 ข.49) “ไม่มี”สาเปกโข” นี่จึงจะเป็นปัจจัยให้เกิดนิพพาน

การให้ทานที่มีผลมาก แต่ไม่มีอานิสงส์มาก

ดูกรสารีบุตร บุคคลบางคนในโลกนี้...

ยังมีความหวังให้ทาน (สาเปกโข ทานัง เทติ)

มีจิตผูกพันในผลให้ทาน (ปฏิพัทธจิตโต ทานัง เทติ)

มุ่งการสั่งสมให้ทาน (สันนินิเปกโข ทานัง เทติ)

ให้ทานด้วยคิดว่า เราตายไปจักได้เสวยผลทานนี้ (อิมัง เปจฺจ ปรีกฺขณขีสุสามิตี ทานัง เทติ)

เขาผู้นั้นให้ทานนั้นแล้ว ย่อมเข้าถึงความเป็นสหายแห่งเทวดาชั้นต่างๆ (เทวดา คือเพื่อนอสง คือมีตัณหา มีภพให้เกิดชาติอยู่)

เมื่อสิ้นกรรม สิ้นฤทธิ์ สิ้นยศ หมดความเป็นใหญ่แล้ว ยังเป็นผู้กลับมา คือ มาสู่ความเป็นอย่างนี้ (เมื่อสิ้นผลทานแล้ว ก็เป็นผู้กลับมาสู่ความดิ้นรนเร่ร่อนดังเดิมอีก

นี่คือ แม้ทำทาน ได้ผลกุศลมาก แต่ไม่มีอานิสงส์มาก

ถ้าคุณยังมีสาเปกโข คุณก็ยังมีภพชาติต่อเนื่องอยู่ ภพชาติคุณก็มีแล้ว ยิ่งไม่รู้ ยิ่งอวิชชามากขึ้น เป็น”ปฏิพัทธจิตโต” ผูกพันกับจิตเข้าไปอีก ผูกพันเป็นภพชาติเข้าไปอีก

สาเปกโข เริ่มมีสภาพมีรูปร่างที่หวังว่าจะได้คืบหน้า หวังว่าจะมีอะไรได้อีก ก็เป็นภพชาติต่อไป อันนี้เพิ่มละ ความโง่เพิ่มขึ้น จะต้องได้ ต้องมี ต้องเป็น เป็นภพเป็นชาติเพิ่มเติมขึ้นอีกเป็นระดับที่ 2

ระดับที่ 3 นี้สะสมเลย เป็นคลัง “สันนิธิเปกโข” เรียกว่า คลังคลังสะสม เอาที่ยังจะต้องมีความหวัง เอาโง่หวังใส่ถัง เอาโง่หวังใส่ถัง ไม่รู้จักเต็ม นี่คือ สันนิธิเปกโข ทานังเทติ แปลว่า

การปฏิบัติภาระงาน ที่จะเอาโง่หวังใส่ถังไม่รู้จักเต็มนี้แหละ เป็นความคิดที่มีจลาทัญญุหนัก ไม่มีการหมดภพจบชาติได้

ถ้าคนมีความคิดระดับ 3 นี้หมดทางที่ไปนิพพาน เพราะว่า เป็นความคิดที่เพิ่มภพ สังสมภพ สังสมชาติ

ยิ่งตายไปแล้วจะต้องเอาไปไว้เป็นของฉัน เป็นของให้พ่อให้แม่ ให้ใครต่อใครได้อาศัยกินใช้ เหมิดความเว่าเลยอันนี้ ไม่ต้องอธิบายต่อเลย คนนี้นี่อีกนาน น น น กว่าจจะรู้เหตุปัจจัยในการทำใจในใจที่จะไปนิพพาน

เพราะฉะนั้นสอนกัน พวกสวรรค์ ที่จะต้องมีแต่สวรรค์ สวรรค์ก็คือที่มีภพมีชาติ แล้วก็สร้าง”นิรมาณกาย” เป็นภพชาติที่แดนที่แสนสุขสมนั่งชมวิหคไป คือวาดเป็นนิรมาณกายไป วาดไป คุณชอบรูปแบบไหนก็เอาแบบนั้น จะชอบรูปชอบสภาพแบบไหน ขยายความสร้างภาพสร้างรูปเป็นศิลปิน สร้างรูปเหมือนอย่างธรรมกายนั่น ฮั่ว! สร้างรูปสร้างภาพสร้างอะไรๆ หลอกกันไปหมด มันตั้งอะไรก็ได้ คิดอะไรก็ได้ที่เป็นสวรรค์สดสวยงดงามอย่างโน้นอย่างนี้ มันจะได้สารพัดความคิดของพวกนี้ จะต้องเป็นสวรรค์ฟุ้งฟุ้งแบบไหน พิลึกพิลั่นยังงี้ ชับช้อนอย่างไร งาม งดงาม ยิ่งใหญ่มหิพารพันลึกอย่างไรมันก็ได้

เพราะฉะนั้น การทำจิตในจิต ที่ไม่รู้มันก็คิดเป็นบ้าๆบอๆ แบบ
จิตในจิตที่เป็นอะไรที่เลอะเทอะไปอย่างนั้นได้ตลอดเวลา

เพราะฉะนั้นการที่จะมาเรียนรู้ธรรมะไปนิพพาน ยุคนี้เป็นยุค
เสื่อมมาก โลกุตระ เพราะฉะนั้นจึงพูดแล้วพูดอีก ขยายความแล้ว
ขยายความอีก กว่าจะล้างความโง่ ความไม่เข้าใจ ความไปติดยึดใน
ภพในชาติ ที่มีซับซ้อนมากมายหลากหลายชนิดและซับซ้อนหนา
เบรอะอะไรพวกนี้ ยิ่งยากมาก

เพราะฉะนั้นผู้ที่มาศึกษาแล้วสามารถรู้เข้าใจได้ อย่างพวกเรา
มาได้ นี่ก็เหลือส่วนหนึ่ง นอกจากนี้ก็จะมีผู้แสวงหา ผู้ที่อคติน้อย ก็
ค่อยๆศึกษา ก็ค่อยๆตามมา ตอนนี่ก็เป็นแก่นเป็นแก่นไป พวกเราก็คือ
เป็นแก่นเป็นแก่น ช่วยเป็นหลักให้แก่มนุษยชาติที่จะต้องการ
นิพพาน ต้องการธรรมะพระพุทธเจ้า ก็ค่อยๆมากขึ้น นะ

เพราะฉะนั้นทุกวันนี้ก็จะเห็นได้เต็มไปหมด สอนทานมีแต่ภพ
ชาติ แปลอีกทีก็คือ มีแต่เนรก แล้วหลงนรกว่าเป็นสวรรค์ นี่ขยาย
ความนะ คือคนเป็นภพชาติ นรกสวรรค์คืออันเดียวกัน คุณไปติดยึด
ว่าจะต้องได้ต้องมีต้องเป็น เป็นภพเป็นชาติ นั้นแหละ คือการสั่งสม
เนรก การสั่งสมสิ่งที่จะจะเลิกล้างไป ไม่มี

เพราะฉะนั้น ศาสนาพุทธไม่มีภพไม่มีชาติ ไม่มีสวรรค์ ไม่มีเนรก
ไม่มีตั้งแต่”จตุมหาราช” ที่ห้าหั้นกันเหมือนอย่างที่เราเคยเข้าใจ
แกงกันอยู่ อ้อหือ! เขี้ยวยาว หอกดาบ นั้นเป็นอาวุธสมัยโบราณ สมัย
นี้มันยิ่งกว่าปรมาณูแล้ว มันฆ่ากันอย่างชนิดที่เรียกว่า มันเหมือนยิ่ง
กว่าพืช ยิ่งกว่าสัตว์ที่มันฆ่ากันเฉย

ฆ่ากันในชาติตัวเองไม่พอ รับสมัคร ใครจะสมัครมาเป็นทหาร
รับจ้าง ก็จ้าง มา แล้วมันก็เอากระดาดเขี่ยอนหมึก กระดาดชำระ ชำระ
หนี้ได้ตามกฎหมายมาจ้างพวกนี้ พวกนี้ก็เอา เห็นแก่กระดาดชำระ ก็

มาสมัคร แล้วก็ตายไป อะไรต่างๆ พวกตายไปก็ไม่ต้องจ่าย ไอ้พวก
ไม่ตายก็ พวกนี้ก็เลยบอกว่าจะไปฆ่ากันเลย เอ็งตายแล้วข้าจะได้
ไม่ต้องจ่ายกระดาศชำระ เห็นไหม ชับซ้อนไหม ใจจิตใจดำ จริงๆ
แล้วใจดำอำมหิต เห็นคนเป็นผักเป็นปลาเป็นสัตว์เป็นพืช จะทำร้าย
จะฆ่าแกงอะไรกันก็เฉย

คือ เขาไม่รู้ประสีประสาในเรื่องของกรรมวิบาก ไม่รู้จักชื้อะ โดย
เฉพาะชื้อะในจิตนิยามที่จองเวรจองกรรมกัน มีกรรม มีวิบากอะไรกัน
เขาไม่รู้เรื่องเลย เพราะฉะนั้นคนส่วนใหญ่เป็นอย่างนั้น ยุคเสื่อม ยุค
นี้เป็นยุคใกล้กลียุคแล้ว มันยิ่งเห็นชัดเจน

เพราะฉะนั้นเมืองไทยจะเป็นเมืองตัวอย่างของโลกุตรรรมเรื่อง
จิตวิญญาณนี้ อาตมาว่าอีกสัก 100 ปี ความรู้โลกุตรรรมนี้จะ
เฟื่องขึ้นไปถึงขั้นระดับสากลได้เยอะ แต่เดี๋ยวนี้อย่างงมงาย ยัง
จะพูดยังงมงายก็ยังยากที่เขาจะเข้าใจว่ามันเป็นคุณค่าอันสุด
ยอดแล้ว ในเรื่องของจิตนิยาม หรือในเรื่องของจิตวิญญาณ ใน
เรื่องความเป็นสัตว์หรือว่าเป็นมนุษย์ เขายังนะ

เพราะเขายัง ฉะนั้นจะไปบังคับกัน ไม่ได้แน่นอน แม้แต่จะสอน
กัน จะแนะนำกัน ก็ยังยากมากเลย ก็ต้องเป็นไปตามสัจจะ

เพราะฉะนั้นเราก็ทำสิ่งที่ดีแหละเป็นสิ่งที่เป็นแก่นแกน เป็นสิ่ง
ที่ประเสริฐ เป็นแก่นแกนที่จะยืนยันพิสูจน์ ให้คนมาพิสูจน์

เพราะว่าศาสนาพุทธ เข้าใจเรื่อง ความตาย ความเกิด เรื่องของ
การเวียนวนของมีชีวะ อยู่ในระดับเป็นโพธิสัตว์ รู้จักอะไรต่ออะไร มัน
เป็นเรื่องลึกซึ้งซับซ้อนมาก

ก็ช่วยกันเท่าที่ช่วยกันได้ เอาแค่นี้ก่อนก็แล้วกัน

สภาวะ ลิงลมอมข้าวพอง มีในคนระดับใดได้บ้าง

*__สินพุทธ สุขพุล . คำว่าสิงลมอมข้าวพอง ใช้นับขรวาสได้
ไหมครับ หรือ ว่าต้องใช้ กับพระโพธิสัตว์เท่านั้นครับ*

**พ่อครูว่า...ดี อันนี้ดี ถามดี ตอบ สิงลมอมข้าวพอง ปุณฺชนคน
ทั่วไปนี้ยังเป็น สิงลมที่มัวเมาโลกียะอยู่ ปุณฺชนคนทั่วไปยังเป็น
คนที่มัวเมาอยู่ในโลกียะอยู่ตลอดไป ยังไม่ได้โลกุตระภูมิเลย**

**เพราะฉะนั้น แม้แค่โสดาบัน สกิทาคามี อนาคามี เอาแค่ โสดาฯ
กับสกิทาก่อน ยังมีภูมิโลกุตระเข้ากระเสมา ยังไม่ถึงขั้นนิยตะ
โสดาฯ สกิทาฯ ยังไม่ถึงขั้นนิยตะ ที่จะสูงขึ้นไปสู่ที่สุดที่สูง ไม่มีอะไร
ขัดคั้น ยังหมุนเวียนลงต่ำขึ้นสูงอีกเยอะ แต่ไม่ตกออกจากกระแสที่
จะเป็นอาริยะเท่านั้น โสดาฯ สกิทาฯ แต่จะซับซ้อน ตกต่ำตกลุงๆ อีก
เยอะกว่าจะถึงขั้นที่ 3 นียตะ**

องค์คุณส่วนเกิดของพระโสดาบัน ๘ ประการ

.....

(ข) ส่วนที่เกิดทางจิต (โอปปาติกโยนิ) ๔ ส่วน

๕. โสดาบันนะ (เข้าถึงกระแสโลกุตระธรรม)

๖. อวินิปาตธัมโม (ไม่ตกต่ำเป็นธรรมดา)

๗. นียตะ (เป็นผู้เที่ยง)

๘. สัมโพธิปรายนะ (จะตรัสรู้ในเบื้องต้น)

(พตปฎ. ๑๙ ข้อ ๑๔๗๕)

*เราจักเป็นผู้ไม่ถอยหลัง จักเป็นผู้มีพรหมจรรย์เป็นที่ไปใน
เบื้องต้น ฯ อนินวตติ ภวิสฺสามิ พรหมจริยปรายโนติ ฯ (พตปฎ. เล่ม
๒๐ ข้อ ๔๗๘)*

โสดาบันนะ อวินิปาตธรรม นียตะ สัมโพธิปรายนะ เพราะฉะนั้น
กว่าที่จะถึงขั้นที่ 3 นียตะ แล้วไปถึงขั้นที่ 4 สัมโพธิปรายนะ ก็ยังต้อง
วนชั้นซ้อนอยู่อีกเยอะเป็น อวินิปาตธรรม เป็นแต่เพียงไม่ตกออก
จากกระแส ถ้ามีโลกุตระธรรมจริง แต่ถ้าไม่มีโลกุตระธรรมจริงก็จะ
หลุดออกจากกระแส กระแสโลกุตระธรรม ก็ไปนรกสวรรค์วนเวียนอีก
ก็ชาติต่อก็ชาติ พวกที่ได้เข้ากระแสแล้วชาติจะสั้นลง การเกิดการ
ตายในชาติของที่เราจะมีจิตนิยามจะสั้นลงๆ

เพราะว่าคนที่เป็นอย่าง โสดาหรือสกิทาฯ ยังไม่มีนียตะ ก็จะไม่มีย
ภูมิ เทวภูมิหรือธรรมะ 2 ยังไม่มีปัญญาที่จะรู้เทวภูมิหรือธรรมะ 2 เจ
โตกับปัญญา เป็น 2 ที่ชัดเจนแจ่มแจ้ง ยิ่งสายเจโตก็ยิ่งจะยากและ
ช้ากว่าปัญญา จะรู้รายละเอียดพวกนี้ได้น้อยกว่า เพราะฉะนั้น จะเป็น
วิมุตติ จนกระทั่งถึงวิมุตติญาณทัสนะ หรือวิมุตติธรรม ที่เป็นวิชาธรรมะ
ของพระพุทธเจ้าอีก นาน จะช้าจะนานกว่า

ทีนี้คำว่า ลิงลมอมข้าวพอง ประเด็นที่คุณสินพุทธถามมาว่า
ชราวาสเป็นได้ไหม ตอบว่า ไม่ได้ ลิงลมอมข้าวพอง ไม่ได้
เพราะว่าคุณไม่มีการอบ ไม่มีการอบของการที่จะหลุดพ้นอะไรเลย
คุณยังไม่รู้เลยว่าจะต้องไป บางคนก็ยังหนักหน้ำอยู่กับการแย่งลาภ
แย่งยศ เห็นว่าเป็นความสุข เป็นลาภเป็นยศ หรือสูงขึ้นไป ลาภ
หยาบๆ ไม่แล้ว ยศก็ไม่ค่อยแล้ว ก็จะหลงสรรเสริญหลงสุขไปอีก

แต่คนที่ยังติดยศ แบกยศอยู่ อะไรต่ออะไรอยู่ อาจจะลาภลด
บ้างแล้ว แต่ยังอีกนาน แคยศก็ได้บ้าง ลาภก็ได้บ้าง แต่ไม่เพียงพอ
เพราะว่าขั้น ลาภ ยศ สรรเสริญ โลกียสุข 4 อย่างนี้ มันก็เป็นกรอบๆ
ลาภ ยศ ก็เป็นกรอบหนึ่ง ยังเป็นเรื่องที่ต่ำกว่า ส่วนสรรเสริญและสุข
ก็อีกกรอบหนึ่ง มันเป็นเรื่องนามธรรม สูงขึ้นไปอีก อย่างนี้เป็นต้น
เพราะฉะนั้นคนที่ยังแบกยศแบ้มๆอยู่นี้ ยาก ยังจะวนเวียนววนอยู่นี้

ก็ยังอีกนาน ดูเหมือนจะไม่มีลาภแต่ซับซ้อน ที่อาตามาเคยอธิบาย
ซ้อนให้เห็นนี้ ว่า

อย่างมหาบัว ดูเหมือนไม่ติดในลาภ แต่ไม่รู้จิตของตนเอง มีรู
ปาวจร อรูปาวจร หรือมี รูปจิต อรูปจิต ที่หยาบหนักกว่ากาม ฟังให้ดี
นะ มันซับซ้อนหนาหนักกว่ากาม ที่อาตมาอธิบายมหาบัว ทุกวันนี้ไม่
ใช้ลงโทษ ไม่ใช่ใส่ความนะ ยังเป็นจิ้งจกตุ๊กแกเผ่า นี้อธิบายเป็น
รูปธรรมให้ฟัง คือยังเป็นจิตเดรัจฉาน ยังเป็นจิตตกต่ำ ยังนึกเป็นตัวกู
ของกูๆอยู่ ไม่ไปหลุดไปเกิดหรอก ยังเผ่าสมบัติอันไม่มีแล้ว ป่านนี้ไอ้
ทองคำดอลลาร์อะไรที่ไปเรียไรไว้

1. การเรียไรไม่ใช่กิจสงฆ์ มหาบัวที่ทำนี้

2. เอาสถาบัน ทั้งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เป็นเครื่อง
ประกอบของตนเองไปโฆษณาเรียไร ให้แก่ประเทศชาติอะไรต่าง
ๆ นานา

1. ไม่รู้จักกิจของสงฆ์ เทียวได้เรียไร

2. ไม่รู้จักสภาพของสิ่งที่ไปดังลงมาต่ำ เอามาเป็นเครื่องมือ
ของตน เพื่อลาลาภ ยศ สรรเสริญ แล้วก็อ้างว่ามาช่วยชาติ ซ้อนอีก
เอาชาติเป็นตัวประกัน

เห็นไหมความซับซ้อนของพฤติกรรมของมหาบัวที่ทำ ขอภัย
นะนี้อธิบายธรรมะนะ อาตมาสงสารนะ พูดตรงๆ ก็พูดจริงมาไม่รู้เท่า
ไหร่แล้ว สงสารไม่อยากให้คนเป็นอย่างท่าน อย่างที่มหาบัวทำแล้ว
ประพฤติเป็นตัวอย่าง หรือแม้แต่อย่างทักษิณ อย่างมหาบัวนี้ มันมีค
วามซับซ้อนที่เป็นนรกอเวจี โอโห! อาตมาพูดแล้วก็รู้สึกสะท้อนใจ ที่
คนไม่รู้มันน่าสงสารจริงๆ เพราะฉะนั้นก็พยายามอธิบายให้ฟัง

เพราะฉะนั้นคนไม่รู้ก็ตกเป็นเหยื่อ แล้วก็ไปด้วยกันแบบนี้ มันน่า
สงสารอีก ไม่ใช่แค่คนเดียวไม่พอแล้วก็มาทำให้คนอื่นอีกจำนวนมาก

โพธิ์รักษะนี้มีผู้ที่เข้าใจด้วย มีผู้ที่มาตามจำนวนเล็กน้อย แต่อย่างมหา
บัดนี้ โอโห! มันโง่ไปด้วยกัน ขอภัยนะนี้ไม่ได้ไปดำไปว่า ไม่ได้ไป
กดไปชม แต่มันโง่ มันไม่รู้ ไปด้วยกัน ทำกันไปอย่าง โอโห! ไม่
เดียวสาเลย

เพราะฉะนั้นมันจึงเป็นเรื่องที่สดสงสาร อาตมาก็ไม่รู้จะใช้ภาษา
อะไรเรียก สดสงสาร สดสาครแล้ว สดสินสมุทร สดสาคร สดสงสาร
จริงๆ

อันนี้ตอบประเด็นแล้วนะว่า ลิงลมอมข้าวพอง ปุณฺชนยังเป็นไม
ได้ เพราะ ปุณฺชนยังไม่รู้จักกรอบของความหลับ ความตื่น ความหาย
มาจากโลกีย์ แค่ลาภ แค่ยศ แค่สรรเสริญ ยิ่งสุขยิ่งลึก เพราะฉะนั้น
แม้หยาบๆแค่ลาภ แค่ยศ ก็ยังไม่รู้ แล้วจะไปหายมาได้อย่างไร

ลิงลมอมข้าวพอง หมายความว่า เมา มัวเมา หลงไหลเลอะเทอะอยู่

ฉะนั้นคนที่จะมีสภาพ ลิงลมอมข้าวพอง มันมีความหมายนัย
สำคัญ เป็นแต่เพียงความหลงเมาไปกับโลกที่มันหลอกอยู่ แต่
ผู้ที่มีภูมิธรรมสูงแล้ว ไม่ได้ตกอยู่ในอำนาจของโลกีย์นี้แล้ว จะ
ไม่ไปจมไปด้วย จะไม่ตกไป เมาไปแล้วก็เลยยิ่งไปกันใหญ่
เช่นนี้ไม่ จะมีวิบากตามบาร์มี คนที่ยังมีบาร์มีน้อยก็อาจจะไปหลง
นาน หลงหนักๆหน่อย แต่ก็ฟื้นตัวได้ แต่คนที่ไม่บาร์มี หลงไปแล้ว
ไม่ใช่ฟื้นตัวได้ ไปเลยๆ หนักไปเลย จมไปเลย หนักไปเลย นรกแล้ว

เพราะฉะนั้นคำว่า ลิงลมอมข้าวพอง จึงเป็นผู้ที่มีตั้งแต่
โสดาบันขึ้นไป และก็ยังไม่ต้องไปสกิทาคามีก็ยังมีขึ้น
ต่อนิยตะ ต่อกอนาคามีขึ้นไปจึงจะค่อยยังชั่ว ถ้าสูงขึ้นไปกว่า
นั้น ก็จะไม่ยังมีมากแล้วเป็น ลิงลมอมข้าวพอง ยิ่งระเดียว
ประด้าว

ไม่ง่าย ขนาดพระพุทธเจ้ายังมีลิงลมอมข้าวพอง โภธิรักษาก็จะต้องมีลิงลมอมข้าวพอง อธิบายยืนยันความเป็นจริงมาให้ฟังแล้ว ของพระพุทธเจ้าก็ยังมีตำนาน ของโภธิรักษาก็มี

เพราะฉะนั้นคนที่ยิ่งไม่มีบารมี น่ากลัวไหม อ้าว อย่าไปสร้างเข้า อย่าไปหลงเลย โลกียะ

—ไม่รู้ว่า... ระดับพระโพธิสัตว์ เรียกว่า ลิงลมอมข้าวพอง ถ้าเป็นระดับพระพุทธเจ้า ผมจะเรียกว่า การแสดงแสนยานุภาพจะได้ไหมครับ

พอครุว่า... ได้ จะใช้ศัพท์เด่นๆ โกะๆ ใหญ่ๆ ยิ่งไงก็ได้ เพราะว่าจริงอยู่แล้วสำหรับพระพุทธเจ้า คุณจะใช้แสนยานุภาพ จะใช้ศัพท์โก้ๆ เท่ห์ๆ เท้าไหร่สุดยอดก็ได้ทั้งนั้น ไม่มีปัญหาอะไร เพราะว่าเราถือว่าพระพุทธเจ้านี้สูงสุดแล้ว ใครทำได้ยิ่งกว่าพระพุทธเจ้า ใครจะเป็นคนตัดสินละ พระพุทธเจ้าองค์ที่ต่ำที่สุด พุทธเจ้าที่ได้เก่งกว่า พระพุทธเจ้าองค์ที่สูงที่สุด พระพุทธเจ้าจะไปพูดทำไม ก็ พระพุทธเจ้าองค์ที่ต่ำที่สุดมันก็สูงกว่าคนที่ไล่ไม่ติดอยู่แล้ว จะพูดไปทำไม พูดไปคนเขาก็ไม่รู้เรื่อง เพราะฉะนั้นก็ตัดไป เป็นเรื่องของบารมีของแต่ละคน แต่ละองค์นะ

วิภาตถนา 2 ระดับ

—จับใจ ธนะโภาค . กราบนมัสการพ่อครูฯ ดิฉันน้อมกราบเรียน รายงานการทำหน้าที่จัดการกิเลสดังนี้ ค่ะ

๑. ด้วยเหตุ - ปัจจัย(ปัจจุบัน) ทำให้ดิฉันมีโอกาสใส่บาตรพระ สงฆ์ที่บิณฑบาตผ่านหน้าบ้าน และก่อนใส่บาตรดิฉันก็ตรวจสอบ อนุสัยกิเลสที่เคยสั่งสม(แบบเทวนิยม) ว่ายังเหลืออีกมาก-น้อยแค่ไหน

ไหน จึงอาศัยวิวัตต์หาสิ่งสมความเพียรให้ไวต่อการรู้เท่าทันกิเลส
ต่างๆ

พอครูว่า... ก็ดีแล้ว ถูกต้อง วิวัตต์หา หมายความว่า ตัณหาที่
จะล้างภพล้างชาติ นี่เป็นของผู้ยังปฏิบัติอยู่ คือเป็นผู้ยังมีตัณหา เป็น
ตัณหาความต้องการไม่มีภพ วิวัตต์ แปลว่าไม่มีภพ ก็มาล้างภพที่ตัว
เองยังมียังติดยังยึดอยู่

ส่วนผู้ที่หมดภพแล้ว ก็เรียก วิวัตต์ คือผู้ไม่มีภพแล้ว แต่ยังมี
ตัณหาได้ ตัณหาที่ไม่มีภพคือตัณหาอุดมการณ์ ตัณหาอุดมคติ คือ
มีความต้องการ มีความปรารถนา มีความอยาก อยากช่วยผู้อื่น หรือ
อยากทำที่ตัวเองสั่งสมบารมีสูงขึ้น อยากสร้างบารมีสูงขึ้น อยากเป็น
ประโยชน์ต่อผู้อื่น นี่เป็นวิวัตต์หาของผู้หมดภพไปตามลำดับๆ ก็
แบ่งเป็น 2 นี้ง่ายๆ

(๑) ผู้หนึ่งหมดภพ (๒) ผู้หนึ่งยังไม่หมดภพ แต่อยากหมดภพ
เป็นตัณหาอยากหมดภพ อยากเป็นวิภาวะ ไม่มีภพ ส่วน (๑) ผู้ไม่มีภพ
ได้แล้ว ก็เป็นตัณหาช่วยผู้อื่น เป็นตัณหาวิภาวะ ช่วยผู้อื่น ผู้ที่ไม่มีภพ
แล้ว

__สู่แดนธรรม... พ่อท่านเคยบอกว่าพระพุทธเจ้าก็ยังมีตัณหา

พอครูว่า... ถูกแล้ว พระพุทธเจ้าก็เป็นคน มีคนว่าอาตมา
อาตมาก็อธิบายให้ฟังแล้วก็เงียบไปแล้ว ก็เข้าใจ คนไม่เข้าใจเลย
เขาก็ท้วงว่า “ไม่ได้หรอกไปว่าพระพุทธเจ้ามีตัณหา” บางคนฟังแล้ว
(เขาท้วง) อาตมาก็ไม่ได้พูดบอ่ยหรอก เพราะว่าคนเข้าใจยาก ไปบอก
ว่าพระพุทธเจ้ามีตัณหา เขาก็ถือสาสิ เพราะว่าพระพุทธเจ้าเป็นคน
หมดตัณหาแล้ว ก็อรหันต์เป็นคนหมดตัณหาแล้ว แล้วขนาด

พระพุทธเจ้ายังไม่หมดค้นหาได้อย่างไร แต่ความซับซ้อนลึกซึ้งมัน
มีหลายชั้น นี่มันยากตรงนี้ ถึงค่อยพูดเท่าที่ควร ตามลำดับ

ความต้องการของพระพุทธเจ้า

...หากภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา ผู้เป็นสาวกและสาวิกา
ของเราจักยังไม่เจียบแหลม ยังไม่ได้รับคำแนะนำ ไม่แก้
กล้า

ไม่เป็นพหูสูตร ไม่ทรงธรรม ยังปฏิบัติธรรมไม่สมควรแก่ธรรม
ไม่ปฏิบัติชอบ ไม่ประพฤติตามธรรมที่เรียนกับอาจารย์ของตน
แล้ว

ยังบอกแสดงบัญญัติแต่งตั้ง เปิดเผย จำแนก กระทำให้
ง่าย ไม่ได้ ยังแสดงธรรมมีปาฏิหาริย์ และข่มขู่ปรึปวาตะที่
บังเกิดขึ้นให้เรียบร้อยโดยสหธรรมไม่ได้ เพียงใด เราจักยังไม่
ปรินิพพานเพียงนั้น ฯ

(มหาปรินิพพานสูตร ล.๑๐ ข.๑๐๒)

๒. ขอน้อมกราบเรียนถามค่ะ การปฏิบัติตามข้อ ๑(ข้างบน) ของ
ดิฉันเข้าข่ายให้เป็นไปเพื่อเน้นการล้างกิเลสเทวนิยมได้มั๊ยคะ

ขอกราบนมัสการมาด้วยความเคารพอย่างสูง

พอครุว่า...คำว่า เทวนิยม มันไม่ใช่ กาม ที่เดียว แต่เป็นกาม
ส่วนใหญ่ เป็นเบื่องตัน กามเป็นเบื่องตัน แล้วอัตตาเป็นเบื่องต่อมา
จะนั้นเหอะ เราถือว่าเป็นความหมายลึกเข้ามาหา”อัตตา” เหอะ
เป็นความหมายกลางๆ 2 สภาพ

เพราะฉะนั้นสภาพ 2 ระดับกาม มีกาย กิเลสทางกาย ทวาร 5
คุณล้างกิเลสทางกาย ทางทวาร 5 ที่ยังมีอัสสาทะ ยังมีรสอร่อย ทาง

สัมผัสเสียดสี ทาง ตา หู จมูก ลิ้น กาย อยู่ (เมื่อ)คุณหมดอาการ
รสชาติ สุขทุกข์พวกนี้แล้ว ละวางหมด ไม่ประพฤติ ไม่ไปทำ ไม่
สัมผัสเสียดสี ตัดขาดได้แล้ว เป็นอนาคามีขึ้นไป เป็นต้น

เพราะฉะนั้นผู้นี้ก็จะไม่มีกาม แต่ไม่ได้หมายความว่าเราไม่มี
ภายนอก กายคือภายนอกด้วย-ภายในด้วย เราก็ยังมีกายภายนอกที่
สัมผัสเกี่ยวข้องรับรู้ร่วม เป็นทเวะ เป็น 2 เสมอ มีภายนอก-ภายใน มี
กาย-มิจิต แยกกันไม่ได้ เป็นกระดาดแผ่นเดียว ถ้าไม่มีกายก็คือไม่มี
จิต ไม่มีกายก็คือไม่มีจิต

พูดถึงตรงนี้แล้วอยากจะอธิบายซับซ้อนเรื่องธรรมนิยาม 5 จัง
เลย ทบทวน ธรรมนิยาม 5 ซึ่งมันลึกซึ้งซับซ้อน ถ้าไม่เข้าใจ
**ธรรมนิยาม 5 ปิดประตูที่จะได้เป็นพระอรหันต์ จะวนเวียนอยู่ใน
นรกสวรรค์อยู่เท่านั้น**

*_สู่แดนธรรม... พ่อท่านบอกต้นรายการว่า จะอธิบายเรื่อง
เศรษฐศาสตร์*

พ่อครูว่า... นี่ก็สำคัญ เรื่องเศรษฐศาสตร์ เป็นเรื่องสำคัญมาก
แค่จะสร้างกระเช้าขึ้นภูกระดึง เขาก็ถกเถียงกัน เขาเห็นแก่เงินแก่
ทองแล้วก็ขึ้นไปทำลายธรรมชาติกัน สร้างกระเช้าและคนก็จะไป
เยอะ แล้วเป็นยังงี้ ไปหมดสิ่งสารพัด มันก็เข้าลึกไปอีกอะไร
ต่างๆ มันก็ทำลายธรรมชาติทั้งหมดนั้นแหละ ไม่ว่าธรรมชาติต้นไม้
หรือสัตว์ ถนนหนทางก็จะขึ้นไปอีก คนก็จะไปมากขึ้นอีก เขาก็ขยาย
ถนน ขยายอุปกรณ์การขึ้นไปอีก บานปลายไปอีก เยอะเลย

โดยมองเห็นว่าจะกอบกู้เงิน ทำแล้วมันจะได้เงินมา อะไรอย่าง
นี้ บัดโธ! เงินนี้ พวกหน้ามืดตาบอด ไม่รู้จะพูดยังงี้กับเขา เขาไม่มีค
ความรู้ในเรื่องเศรษฐศาสตร์ทางด้านนี้ เดียวค่อยขยายความเรื่องนี้

คนบรรลุนิยามจริงจะเป็นคนยอมเสียเปรียบมากกว่าได้เปรียบ

—สว่างแสง ขวัญดาว . น้อมกราบนมัสการพ่อครูด้วยความ
เคารพอย่างสูงสุดค่ะ ลูกมารายงานการปฏิบัติธรรมค่ะ ญาติคนหนึ่ง
เขามาปลดหนี้ให้ ทั้งหมดหนึ่งแสนสามหมื่นบาทที่ลูกเคยยืมเขา
เพราะสงสารลูกยากจนและช่วงหนึ่งเคยเลี้ยงเขามาตอนเขา
เป็นเด็ก (**พ่อครูไต่ตอดอกด้วย**)

สมณะเดินดิน... คุณสว่างแสง ขวัญดาว เป็นญาติธรรมที่ขยัน
ทำการบ้าน เขียนรายงานการปฏิบัติธรรมมาแล้วสภาวะ เป็น
ประโยชน์ต่อพวกเราด้วย จริงๆ

น้องชายเขาเคยมาอยู่ที่บ้านราช เคยมาก่อน แต่น้องชายเขามี
วิบากเยอะ เลี้ยงวัว บางทีวัวมันขวิดเขาตกบ่อน้ำ เขาโมโหมาก เอา
วัวมัด ตี เคยมีวิบากต่างๆ มา ช่วงท้ายมันก็เลยมาเล่นงานจนต้อง
ตายจากไป จากที่เคยได้คุย คุณสว่างแสงก็ได้มาพบชาวอโศกตอน
มางานศพของน้องชาย แต่เห็นวิบาก สัตว์มันก็ผูกอาฆาตพยายาม

นิมนต์พ่อครูต่อครับ

พ่อครูว่า ... เรื่องเงิน เรื่องใช้หนี้แทนกัน

—เขาไม่เคยเรียกร้องสิ่งตอบแทนเลย ลูกขอบคุณเขาอย่างมาก
แต่แม่ของเขามักจะมาชี้ใช้ลูกสาวและลูกชายของลูก ลูกก็สอนให้
เรายอมรับใช้ ครั้นแล้วก็มาถึงคราวที่ลูกต้องไปรับใช้เขานาง แม่เขา
บอกให้ลูกไปนอนเฝ้าบ้านเขาหนึ่งคืน ลูกต้องขับรถมอเตอร์ไซค์
สามล้อ ทั้งบ้านพาแม่อายุ 88 ปี ไปนอนเฝ้าบ้านให้เขา (**พ่อครูไต่
ตอดอกด้วย**) แม่เข้าใจแต่นอนไม่ค่อยหลับทั้งคืน และลูกก็รู้สึกฝืน
ใจมาก สุดท้ายลูกได้บทสรุปว่าเราต้องยืนหยัดอย่างเสียเปรียบและ
เสียเปรียบนี้แหละคือกำไรชีวิต คือกรรมดี

พ่อครูคะ นี่เข้าจรรยา15 ไหมคะ น้อมกราบนมัสการพ่อครูสุด
เศียรสุดเกล้าค่ะ

พ่อครูว่า... เข้าๆ เป็นความรู้สึกที่ยอมเสียสละของเรา คนที่จะ
จบหรือคนที่จะบรรลุธรรมคือคนที่ยอมเสีย ไม่ควรไปได้เปรียบ
แต่เป็นคนเสียเปรียบหรือเสียสละ นั้นแหละจะถึงความจบ เสีย
ๆๆ

หากมีแต่ได้ๆๆแล้วก็ไม่ยอมลดราวาศอกที่จะได้เปรียบ คนที่ไม่
ลดราวาศอกที่จะได้เปรียบทั้งวัตถุ ทั้งนามธรรม เหมือนอย่างตระกูล
ชินวัตร อาตมาว่า โอโห เป็นตัวอย่างในยุคนี้นี้ยิ่งกว่าเทวทัต ซึ่งเป็น
สมัยใหม่ไง เทวทัตสมัยใหม่ นักหนาสาหัสกว่าเทวทัตอีก
เพราะว่ามันประยุกต์ของแบบโลกียะที่มันปรุงแต่งกันมาเป็นสังฆาร
สมัยใหม่ มันก็เลยฟุ้งฟ้าง มันก็เลยหนา หยาบ อะไรต่ออะไร
ซับซ้อนมาก

อาตมาก็ต้องขอบคุณนะ ขอขอบคุณทักษิณกับตระกูล ที่จริงเขา
ไม่ได้อยากรับคำขอบคุณหรอก แต่ว่าเราก็ต้องขอบคุณเขา ต้อง
ขอบคุณเขา เพราะว่าเขาจะจมไปในวิบากอีกเยอะ เขาจะต้องรับ
วิบากเขาอีกเยอะ เขาไม่รู้ตัวกันหรอกทั้งตระกูล อาตมาก็ไม่รู้จะว่า
ยังไง ก็พูดให้เขารู้ตัว ถ้าเขาสำนึกชกนิตขึ้นมา เขาจะแก้กลับ เขาจะ
ยอมขึ้นมาก็เป็นผลดีกับเขาใช้ไหม ที่อาตมาพูดนี้ก็เพื่อผลดีกับเขา
แต่เขาก็น่าจะมีไหวพริบนะ เฉลียวฉลาดจริงๆนะ แต่มันไม่ใช่ฉลาด
หรอก มันโง่ มันไม่มีฉฬายตนนะ อยู่กับอัตตาตัวเองหนึ่งเดียว มันใช้
รู้จักโลกที่มีอายตนะทั้ง 6 อันนี้ก็คงจะยาก ซับซ้อน พูดไปเขาก็คง
ไม่รู้เรื่องหรอก เขาไม่ฟังหรอก เขาไม่ฟังด้วย ฟังเขาก็ไม่รู้เรื่อง เขา
ก็จะไปแบบของเขาอยู่ เพราะเขายังติดลมต่ำ ไม่ใช่ลมบนนะ เขายัง

ติดลมลึก หล่มลึกอยู่อีกมาก ติดหล่มไม่ใช่ติดลม เขายังติดหล่มลึก
จมอยู่อีกเยอะเลย พุดไปก็ยิ่งชัดขึ้น ยิ่งนำเสนอสาร ก็ไม่รู้จะทำยังไง

*__ไม่รวม..ทักษิณเป็นข้อสอบของพ่อท่านไช้ไหมครับ พระ
เทวทัตเป็นข้อสอบของพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าต้องทำให้พระ
เทวทัตรู้สึกสำนึกเหมือนที่พ่อท่านต้องทำให้ทักษิณสำนึก*

พ่อครูว่า... ไม่ใช่ข้อสอบของอาตมา ข้อสอบของโลกเลย พระ
เทวทัตไม่ใช่ข้อสอบของพระพุทธเจ้า คุณเทียบมวย จับมวยไม่ถูกค
เลย ทำไมเอาพระเทวทัตไปเทียบกับพระพุทธเจ้า มันคนละชั้นเล
ยะ

คุณพุดนี้ มันซับซ้อนอยู่ คุณเอาความต่ำไปเทียบความสูง พระ
เทวทัตนี้ต่ำสุดไปเทียบกับพระพุทธเจ้าที่สูงที่สุด มาเทียบคู่กัน ไม่ได้
คู่กันที่จะเทียบคู่กันได้ มันจะต้องมีภาวะที่เท่าๆกัน มีภาวะใกล้เคียง
กัน เท่ากันหรือใกล้เคียงกัน แต่ไฉนมันคนละฟากฟ้าสุดลึกเหวเลย
มันจะไปเทียบกันยังไงกันละ

*__ไม่รวม... เหมือนกับพระเจ้าทรงช่วยให้คนชั่วนั้นมีความสำนึก
การที่พ่อท่านช่วยหรือต่อการที่พระพุทธเจ้าช่วย*

พ่อครูว่า... ว่าพระเจ้าจะช่วยคนชั่ว ก็ใช่ แต่พระเจ้าช่วยคนชั่ว
ได้ระดับหนึ่ง พระเจ้าจะช่วยคนชั่วที่ชั่วหนัก ไม่ได้หรอก จัน
เดียวกับพระพุทธเจ้าจะช่วยคนชั่วหนัก ไม่ได้ อาตมาก็ช่วยคน
ที่ชั่วหนักเกินกว่าที่จะช่วยได้ ไม่ได้ เห็นไหมความซับซ้อนลงไป
อีกระดับหนึ่ง เพราะฉะนั้นคนที่ชั่วเกินกว่าที่เราจะช่วยได้ พุดตรงนี้ชัดๆ
เลยว่าอาตมาไม่เชื่อว่าอาตมาจะช่วยทักษิณได้ เข้าใจไหม มันเกิน
กว่ามืออาตมาจะช่วยได้ เข้าใจตรงนี้ อาตมาไม่มีภูมิปัญญาที่จะไป
ช่วยทักษิณ

_สู่แดนธรรม... พ่อท่านเคยพูดไว้หลายปีแล้วว่า ปัญหาต่างๆในประเทศไทย พ่อท่านว่าต้องโทษที่ตัวอาตมาเองนี่แหละ ในการที่ไปทำให้เขาศรัทธาไม่ได้

พ่อครูว่า... อาตมาไม่เก่งพอ อย่าว่าแต่ทักษิณเลย แม้แต่มหาประยุทธิ์เนี่ย อาตมาจะช่วยได้หรือเปล่า เห็นไหม อาตมาไม่ได้มีฝีมือเก่งขนาดนั้นเลย ช่วยได้แต่อย่างพวกคุณนี่แหละ เราก็แค่นี้ก็เอาละ เก็บเบี้ยใต้ถุนร้านไปเรื่อยๆ

สัมภาระวิบากทำให้คนเจริญ

_ประเสริฐ ยศทะแสน . ผืนทำไม พระพุทธเจ้าปลงอายุสังขารตอนแปดสิบปี

พ่อครูว่า... ขอขอบคุณที่ให้เกียรติอาตมาเท่าพระพุทธเจ้า อาตมาไม่ใช่คนที่จะมีอะไรเท่ากับพระพุทธเจ้า ที่ท่านก็เป็นของท่าน ท่านจะปรินิพพานเป็นปริโยสาน ท่านมีหน้าที่สร้างศาสนา หมดหน้าที่ของท่านแล้วท่านก็จบ ท่านหมดหน้าที่ก็จบสบายไป แต่อาตมาเป็นทั้งพระโพธิสัตว์ เป็นผู้ที่จะต้องพากเพียรตัวเอง เป็นทั้งผู้ที่ยังไม่มีบารมีเท่าพระพุทธเจ้า คุณเปรียบเทียบไม่ได้ ความซับซ้อนอันนี้ มันก็ไม่ง่ายที่จะเข้าใจ

อาตมาจะต้องรับสัมภาระ ต้องทำสัมภาระวิบาก ที่จะต้องทนต่อวิบากที่ยาก ข้ำ พระพุทธเจ้าท่านพ้นวิบาก สัมภาระวิบากพวกนี้แล้วท่านไม่จำเป็นจะต้องมาลำบากลำบากหรือทำอะไรต่ออะไรเหมือนอย่างอาตมา

คุณไม่เข้าใจสัมภาระวิบาก คุณนึกว่าสัมภาระวิบากนั้นเป็นสิ่งที่ไม่น่าต่อสู้ ถ้าคุณมีความคิดอย่างนี้ คุณไม่เจริญ คุณไม่ไปไกลหรอก สัมภาระวิบากนี้เป็นเรื่องที่ทำให้คนเจริญ

อาตมายังจะต้องมีสัมภาระวิบากที่จะต้องต่อไปอีก แต่คุณไม่มี
อุดมคติพวกนี้ คุณไม่ได้มีอะไรพวกนี้เลย คุณไม่มีอุดมคติที่จะไป
เจริญ คุณไม่มี คุณอย่างคุณไม่มี ขอภัยนะ ไม่ได้พูดอย่างดูถูกคุณ
แต่พูดตามสัจธรรม

*_สู่แดนธรรม... อีกอย่างหนึ่งที่ผมเห็นนะครับว่า พระพุทธเจ้า
ท่านใช้ความพยายามที่จะส่งซิกแนล(signal สัญญาณบอก)ให้พระ
อานนท์*

พ่อครูว่า... ท่านจะตายก่อน ก่อนจะส่ง signal ให้กับพระ
อานนท์ตั้งหลายทีแล้ว แต่พระอานนท์ไม่รู้เรื่อง

_สู่แดนธรรม... ไม่ใช่ว่าพระองค์จะยอมรับการฝืนสังขาร

พ่อครูว่า... ใช่ ท่านไม่ได้ฝืนสังขารเหมือนอาตมา คนละบารมี
คนละอย่าง คนละสัมภาระวิบาก ขอขอบคุณที่นึกว่าอาตมานี้เท่ากับ
พระพุทธเจ้า อย่าไปนึกเดาสิ อาตมาไม่ได้เท่าพระพุทธเจ้า จะไป
ทำให้เหมือนกันได้อย่างไร มันไม่เหมือนกันหรอก อันนี้ซับซ้อน ก็
ค่อยๆ ศึกษาไปนะ

พ่อครูไม่ใช่พระศรีอริยเมตไตรย

*_มุงธรรม น้าพา . กราบเรียนถามพ่อครู พ่อครูใช่พระศรีอาริ
ยรีปาวคะ*

พ่อครูว่า... อาตมาเคยอธิบายมาบ้างแล้ว คำว่า “ศรี
อริยเมตไตรย”นี้ มันไม่ใช่ชื่อคน ไม่ใช่ชื่อพระพุทธเจ้าองค์ใด
องค์หนึ่ง แต่มันเป็นตำแหน่งหน้าที่ มันเป็นตำแหน่งของ
ศรีอริยเมตไตรย แปลว่าพระพุทธเจ้าองค์ต่อไปข้างหน้า มัน
เป็นชื่อตำแหน่ง เหมือนนายกรัฐมนตรี มันไม่ใช่ชื่อบุคคล คนที่จะมา
เป็นนายกรัฐมนตรีคนต่อไป นั่นคือ ศรีอริยเมตไตรย

คนที่จะมาทำความเป็นอาริยะให้แก่นุชนชาติต่อไปนั้น คือผู้ที่
เป็นพระพุทธเจ้าองค์ใดองค์หนึ่งขึ้นมา องค์ใดก็เป็นศรียริยเมตไตร
เป็นหมด แต่พระศรียริยเมตไตรนั้นคือพระพุทธเจ้า ตำแหน่ง
พระพุทธเจ้าอนาคต เพราะฉะนั้นผู้ใดได้เป็นพระพุทธเจ้าองค์ต่อไป
เอาตบตรงนี้ก็ได้อาตมาไม่ใช่พระพุทธเจ้าองค์ต่อไป เพราะฉะนั้น
อาตมาจึงไม่ใช่พระพุทธเจ้าองค์พรุ่งนี้ ศรียริยเมตไตรคือองค์พรุ่งนี้
เอาสั้นๆง่ายๆ อาตมายังไม่ใช่พระพุทธเจ้าองค์พรุ่งนี้ องค์ต่อจาก
พระสมณโคดม เอาให้ชัดอีก ไม่ใช่ อาตมายังไม่ใช่พระพุทธเจ้าองค์
ต่อจากพระสมณโคดม

_สู่แดนธรรม... เหมือนว่าที่นายก

พ่อครูว่า... อาตมายังไม่ใช่ที่นายก เออ ชัดๆ เข้าไปอีก ยังไม่
ใช่ ยังไม่ใช่ลุงอิง เอาให้ชัดขึ้นอีก ทันทันย์ อาตมายังไม่ไปแข่ง และ
ทางธรรมของพระพุทธเจ้าก็ไม่ได้ไปแข่ง ไม่ได้ไปคว่ ไม่ได้ไปแย่ง
อะไรด้วย จะเป็นไปตามสัจจะ ถ้าเต็มมันก็จะไปเอง ไม่อยากเป็น
ก็ต้องเป็น

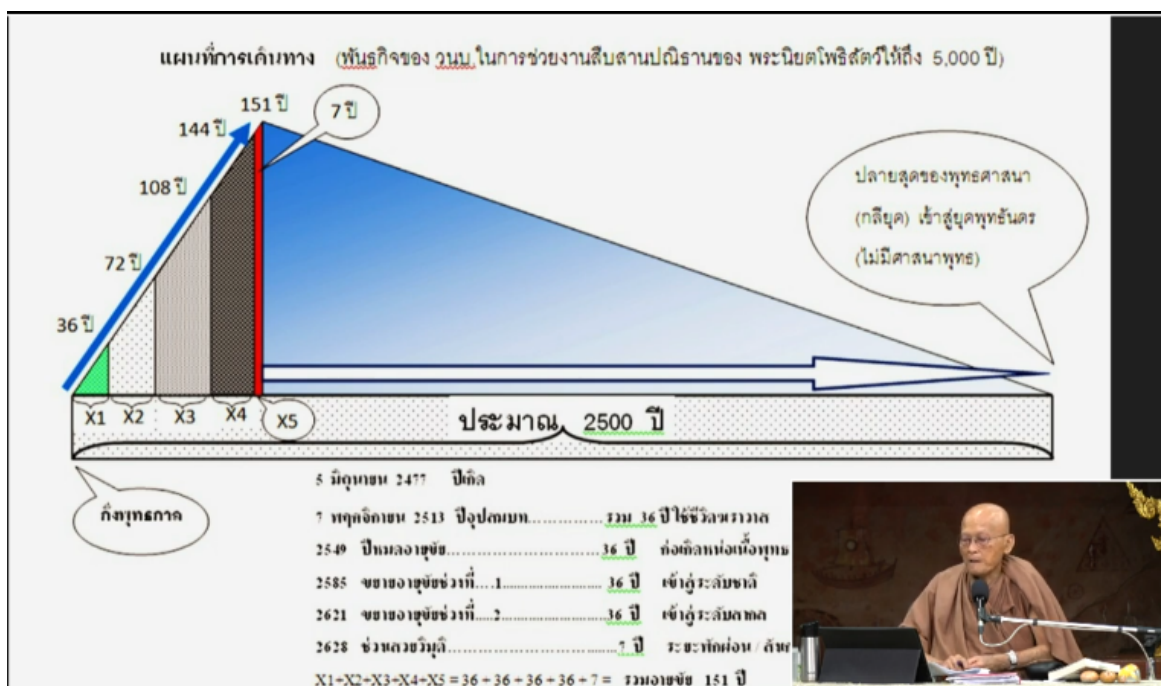
*_สู่แดนธรรม... ผมจะถามช้อยๆ เข้าไปอีก ในช่วงที่พ่อท่าน
บำเพ็ญโพธิสัตว์ระดับ 8 นี้ ยังจะต้องไปเป็นพระที่ช่วยพระพุทธเจ้า
องค์อื่นๆอีกใช่ไหมครับ*

พ่อครูว่า... อันนี้ อาตมาไม่ได้คิดนะ ไม่ได้คิดไม่ได้นึก ก็พอ
เข้าใจตัวเองอยู่บ้างว่า มันก็ตอบยังไม่ได้เหมือนกันนะ ว่า ที่จริงมัน
น่าจะตอบได้คือ กลียุค ยุคนี้มันอีกไม่นาน อีก 2,500 ปี อาตมา
รับผิดชอบ 2,500 ปีนี้ เพราะฉะนั้นจะไม่มีพระพุทธเจ้าองค์ต่อจากนี้
เพราะฉะนั้นอาตมารับผิดชอบอีก 2,500 ปี แล้วอาตมาก็จะทำต่อไป

ช่วง 2,500 ปีนี้เป็นหน้าที่ที่อาตมารับผิดชอบ แต่ที่สู้แดนธรรม
ถามว่า อาตมาจะต้องไปรับใช้พระพุทธเจ้าองค์ต่อไปไหม อาตมาไม่
ได้คิด ไม่ได้กังวล ไม่ได้วางแผน

ถ้าอาตมาจะมีบารมีไม่พอ อาตมาก็ยังไม่ได้ประเมินตนเอง
เพราะอาตมายังไม่ได้เป็นแม่แต่มหาโพธิสัตว์ แต่คุณตะกละก้าวหน้า
ใช้คำนี้ อาตมาไม่ได้คิดตะกละก้าวหน้าอย่างคุณ เพราะฉะนั้นอาตมา
ยังไม่ได้คิดว่าจะไปเป็นพระพุทธเจ้าองค์ต่อไป ยังไม่ได้คิดเลย
เพราะฉะนั้นมันยังไม่ได้ข้ามขั้นอย่างนั้น

สู่แดนธรรม... แสดงว่าพ่อท่านสำนึกแต่หน้าที่
พ่อครูว่า... ใช่ สำนึกแต่หน้าที่ของตนเองเท่านั้น

(ภาพที่ขึ้นบนจอ)

อันนี้เป็น Pattern ที่อาตมาทำไว้นานแล้ว โลโก้ของบริษัทเดิน
หน้าฝ่ามหาสมุทร

อาตมาจะรับผิดชอบ 2,500 ปีก็คือปลายแหลมของเวลานี้ ระยะ
เวลา 2,500 ปี ตอนนี้อาตมาทำงานมา อายุ 36 อายุ 72 ทางด้าน

ซ้าย(ของเส้นกราฟ) อายุ 108 144 ถึง 151 อาตมาทำ peak ให้ถึงขั้นนี้เป็นไปตามภาพสามเหลี่ยมนะ ถ้าเป็นไปถึงสุดยอด ไปถึง 151 ปี ถ้าอาตมาทำคุณธรรมไม่ถึงพิกัดถึงขั้นประมาณ 151 ปี เช่น อาตมาตายก่อน 151 ปี อาตมาก็จะต้องมาเกิดอีก มาต่อภพภูมิเพื่อจะต่อให้มีพลังของคุณธรรมโลกุตระนี้ มันมีน้ำมีเนื้อของโลกุตระมากพอที่จะไปชะลอให้สังคมโลก มนุษย์โลกยาวขึ้น ให้ธรรมชาติของพระพุทธเจ้าในพุทธภพของพระสมณโคดมนี้ยืนยาวไปครบ 5,000 ปี ก็เหลืออีก 2,500 ปี ไม่ถึงด้วย เหลือ 2,400 กว่าปี อาตมาก็รับผิดชอบอันนี้ จะต้องเกิดอีกหรือไม่เกิดอีก

ถ้าอาตมาทำได้พอหรืออาตมามีอายุถึง 151 ปีได้ นี่ก็คงจะไม่ถึงอยู่แล้ว แต่อาตมาก็ต้องเร่งทำคุณทำเนื้อ ไม่ใช่ทำเวลา เวลา 151 ปีนี้ขั้นธอาตมาคงไม่ถึงแน่ เพราะฉะนั้น 108 ปีนี้จะถึงหรือเปล่าไม่รู้ อาตมาก็ต้องเร่งเนื้อ ไม่ใช่ไปเร่งกาละ เพราะกาละมันขัดแล้วว่าอาตมาขั้นธไม่ถึงแน่

แต่อันนี้ก็ตกลง ตอนนี้น้ำเนื้อมันเต่งตึงขึ้นเพิ่มขึ้นมาได้ อาตมาก็เลยเหลือแต่จิตวิญญาณ เคยพูดไปแล้วว่าเหลือแต่จิตวิญญาณ แล้วทำไมขั้นธสรีระมันดีขึ้น มันนุ่มขึ้นได้ แล้วทำไมจิตของอาตมาจะไม่นุ่มขึ้นได้อีกละ อาตมาก็เลยฟิตขึ้นมาหน่อย เอาละวะ ก็ในตัวอาตมาเองใช้ไหม อาตมาก็จะต้องเอารูปกับนามนี้ ก็รูปมันได้ ทำไมนามมันจะไม่ได้ละ อาตมาจะโง่ยังงี้ อาตมาว่าไม่โง่ก็ลองดู

เพราะฉะนั้นก็ดูกันไป ถ้าเผื่อว่าอาตมาทำนามธรรมนี้เพื่อที่จะตามรูปที่มันนำหน้าก่อน รูปนี้มันจะง่ายกว่า รูปนี้มันจะปรากฏก่อน นามมันละเอียด มันจะเห็นยาก มันจะรู้ได้ยาก

เพราะฉะนั้นเบื้องต้นผู้รู้ วัตรธรรมนี้ หยาบมันต้องมาก่อน ไอละเอียดจะต้องตามมาทีหลัง ก็เป็นธรรมชาติธรรมดาของสัจจะ ก็ค่อยๆตามดูกันมา ถ้าอาตมาทำนามธรรม ทำวิญญาน ทำธรรมชาติ หรือนาม ตามอันนี้ได้(พ่อครูแสดงท่าบอก ผ่านได้) แต่อย่าไปคิดหวังนะ อาตมาพูดอย่างนี้ จะบอกว่า โอ้! พ่อท่านยังไม่ตาย เราก็เลยชะลอ ไม่เป็นอะไรหรอก พ่อท่านยังไม่ตาย เราไม่ต้องไปรีบอุตสาหะเร็วไวอะไร อย่า อย่าไปคิดอย่างนั้น ให้ชวนชวาย อย่าประมาท พยายามพากเพียรขึ้นไป

เอาละ พูดไปก๊วนๆ ไปต่อ SMS

ความเจ็บป่วยเป็นทุกข์ที่เลี่ยงไม่ได้

— จองเจริญกุลชัย . น้อมกราบนมัสการพ่อครูด้วยความเคารพอย่างสูง วันนี้ได้อ่านสภาวะทุกข์ในใจของตนเอง เรื่องอาการเจ็บป่วยของลูกสาว ได้ฝึกการทำใจในใจ ได้รับความจริงตามความเป็นจริง ที่เกิดขึ้น ทำให้วางใจ เท่าที่ตนเองมีปัญญาคิดได้ โดยไม่เอาจิตไปยึด เชื่อในกรรมและวิบาก ต้องมีต้องเป็น ทุกข์ของการเจ็บป่วย ที่ทุกคนไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ กราบขอความเมตตาจากพ่อครู ชีบอภทางที่เป็นสัมมาทิฐิแก่ลูกสาว เพื่อโยมจะนำคำสอนของพ่อครูในครั้งนี้ ให้เขาได้รับรู้ จะได้คลายทุกข์ ของการเจ็บป่วยเบาบางลงได้ กราบขอบพระคุณ ด้วยความเคารพบูชายิ่ง สาธุค่ะ

พ่อครูว่า... เรื่องของการเจ็บป่วยมันเป็นวิบากที่เลี่ยงไม่ได้ชนิดหนึ่ง เมื่อมันมาถึง วิบากต้องเจ็บต้องป่วยอย่างนี้ อย่างนี้ แม้แต่พระพุทธเจ้าก็ยังพ้นไม่ได้ต่อการเจ็บป่วย ต้องปวดหัวปวดอะไรต่างๆ ท่านก็เป็น หรือว่าปวดร่างกายตรงนั้นตรงนี้ก็บอกว่าอ้าว พระอานนท์

เราปวดตรงนั้นตรงนี้ เราจะนอนพัก อะไรๆ ท่านก็ว่าไป แต่ท่านก็มีไม่
มากไม่แรง

ที่นี้ลูกสาวของคุณก็เจ็บป่วย ไม่มีรายละเอียดเจ็บป่วยหนัก
ขนาดไหน ก็ไม่มีปัญหา ก็บอกให้มันต้องเป็นธรรมชาติลงลึกหน่อย
ลูกสาวคุณจะเข้าใจไหมละ

คือเราก็ต้องทำความเข้าใจ การเจ็บป่วยเป็นทุกข์ที่เลี่ยงไม่ได้
ตามวิบาก มันมีข้อนี้อยู่เลย พระพุทธเจ้าก็ตรัส แม้แต่พระพุทธเจ้าก็
เลี่ยงไม่ได้เมื่อมันมีวิบากมาถึง ที่นี้ของใครก็ของใคร ลูกสาวของคุณ
มีมากมีน้อยเท่าไรก็ได้ มันก็เป็นวิบากของเขา เพราะฉะนั้นก็ต้อง
บอกให้เขาเข้าใจว่า อย่าไปกังวลเลย ทุกคนนะ ไม่ใช่แต่ลูกสาวคนนี้
แต่ใครไปเจอเขาแล้วเราก็ต้องบอก วิบากมาทวงเราแล้วนะ เจ็บจริง
หนอ ปวดจริงหนอ อย่าไปทับถม ที่พระพุทธเจ้าท่านใช้คำว่า อย่า
ไปทำจิตทุกข์ทับถมทุกข์

อย่าไปทำจิตทุกข์ทับถมทุกข์ ความทุกข์ที่มันเจ็บอยู่แล้ว เรา
เอาออกจากชั้นนี้ไม่ได้ มันทุกข์ชั้นนี้ เราก็อย่าไปซ้ำเติมจิตของเรา
อีกว่า โอ๊ยนี้ทุกข์ เราพยายามละวาง หรือจำนน ยอมรับ ความทุกข์
นั้น เอาทุกข์เข้าไป เอาเถอะ ให้มันหมดทุกข์ แต่ไม่ใช่ไปทำลายให้
มันทุกข์หนักกว่านี้อีก อาตมาเคยทำลายให้ทุกข์หนักกว่านี้อีก
จนกระทั่งต้องปลดปล่อยว่าอย่าไปทำลายทุกข์

ก็ปลงนั่นแหละ ต้องใช้คำว่า “ปลง” ก็ต้องยอมรับ พากเพียรใช้
ไป ยอมรับไป อาตมาก็ยอมรับไป ถ้าผลัดผ่อนได้ก็ดี ไม่ใช่ไป
ทำลายให้หนักขึ้นหนักขึ้น มันมาโซคิส(masochist หลงสุขกับความเจ็บปวด
ของตนเอง) เกินไป ไม่เอา ต้องให้คลายๆไป อย่างนี้เป็นต้น

ก็แนะนำให้ได้เท่านี้ ก็บอกให้ลูกสาวต้องวางใจ อย่าไปยุ่งกับ
มัน เรียกว่า อย่าไปเอาใจใส่มัน ทำว่างๆ วางๆ แล้วปล่อยไป แล้วมัน

จะคลายได้ ถ้ามันเอาแต่ไปยึดว่ามันเจ็บมันป่วย มันก็ไปยุ่งไปเกี่ยว กับมัน มันก็จะเกิดปฏิกิริยากับมัน ถ้าเราละวาง เหมือนอย่างสายเจ โด เขาทิ้งเลย ไม่รับตรงนี้ เขาทำลึ้มไปเลย เหมือนมันไม่มีในชีวิต ของเขา ในร่างของเขา ในความคิดของเขา มันก็คลายได้ นั่นแหละ แบบเจโดที่ทำ ตอบอันนี้ตอบได้อย่างนั้น

ตอบเท่านี้แล้วนะ มันรู้สึกว้าว ไอ แซก นิวตัน มาเยือนแล้ว (แทรกเข้ามาแล้วบอก หมดเวลาของรายการ)

สมณะเดินดิน...พ่อครูบอกเรื่องความเจ็บป่วย จริงๆ แล้วพ่อครู เป็นตัวอย่างอย่างดึนะว่า ชันธมารก็โจมตีอยู่ไม่น้อย ทั้งโรคปลายประสาทอักเสบ บางคืนก็ไม่ได้นอนเลย อาการไอ อย่างตอนอากาศ เปลี่ยนนี้ มีอาการไอทันทีเลย ก็หลายโรคนี้แหละ อย่างมะเร็ง ก็ได้ยามุงเป่า พ่อครูบอกถ้าจะให้ดีต้องมียาทะเลลูเป่ามาบ้าง มุงเป่านี้มันยังไม่ทะเลเป่าสักที พ่อครูว่ายาทะเลลูเป่าไม่เจอะไม่เจอสักที ใช่มามุงเป่า ไปก่อน พ่อครูแทบไม่ได้สนใจเวทนาที่มันมา แต่ละครั้ง ๆ นั้นะ อย่างที่มันจี๊ด จี๊ดๆ มันมาแต่ละทีเหมือนมีหอกมีขวานมาถาก สะดุ้ง เขียว เขียวๆ แต่พ่อครูก็ไม่ได้สนใจ มีเวลาเมื่อใดก็พร้อมเขียน หนังสือ พร้อมที่จะเทศน์ พร้อมที่จะทำอะไรๆ ก็จะเป็นตัวอย่างให้ พวกเราเห็น เป็นของจริงที่เรียกว่า ชันธมารจะบุกมาเยอะเยะ อย่างไร ก็ไม่เอาใจไปกังวลหรือเสียพลังงานกับเรื่องเหล่านี้ แต่อย่างไรพวกเราก็คงต้องช่วย แม้พ่อครูจะตั้งใจอยู่ยาว ลูกๆ ก็ยัง ต้องช่วยกันดู

เมื่อเข้านี้ ประชุมสมณะ ก็มีข้อสรุปตกลงกันว่า “วิญญูญาณเป็น ของพ่อท่าน ส่วนกายขันธเป็นของพวกเราทุกคน” อะไรที่จะช่วยให้ พ่อท่านได้พัก อย่างวันนี้ถ้าพ่อท่านจะขอต่อเกินเวลา ก็คิดว่าจะ

นิมนต์ให้พ่อท่านพักดีกว่า เพราะอากาศเปลี่ยนแปลงอย่างวันนี้ เราจะปกป้องพ่อครู หาทางไม่ให้พ่อครูทำงานหนัก เพราะถ้าหนักเมื่อไร ทุกอย่างมันจะรวนทันทีเลย อย่างไปที่ศิระะอโศกวันนั้น ตอนไปก็ แข็งแรง แต่พอกลับมาเนี่ย จืดจืดๆ เพียบเลย ต้องขอขอบคุณที่ ศิระะอโศกอย่างมากเลย เขาจัดรายการ เขาลดทอนบางรายการ ตัด ออก ลดลงมา เพราะกลัวพ่อครูจะลำบาก ถึงขนาดนั้นก็ยังรู้สึกว่ วัน นั้นก็ยังหนักเกินไปอยู่

วิญญาณเป็นของพ่อท่าน แต่กายเป็นชั้นร้พวกเรา ดังนั้นพวก เราต้องช่วยกันให้พ่อท่านได้พักให้พอ

จบ